

... ja lehdet putoavat

HR: – Kuplahan oli aina näistä sarjakuvaseurojen julkaisuista parhaiten toimitettu, huolellisinta jälkeä, ylivoimainen. Kannus ilmestyi kyllä aina säännöllisesti, mutta se taso heitelti rajustikin, toisin kuin Kuplan...

PN: – Niin no... onhan se tietysti ihan mukava kuulla. Olihan siitä tietysti juttujakin siihen aikaan Sarjainfossa...

– Graafinen taso ja painojälki johtui tietysti siitä, että mulla oli ammattitaitoa, pystyin seuraamaan ja tiesin mitä vaatia... Ja tietysti innostus. Me oltiin Hukkasen kanssa kiinnostuneita suomalaisista sarjakuvapiirtäjistä ja tehtiin mahdollisimman täydellisiä bibliografioita.

– Ja sarjakuvien korkea taso... no se tuli oikeastaan itsestään. Meille tarjottiin hyviä sarjakuvia. Meillä oli tapana lähettää myös kritiikkiä huonommista jutuista, että jos vois joiakin asioita piirtää paremmin. Ei se kyllä yleensä autanut; sitten ei kuulunut mitään. Tiedä sitten olivatko he vetäneet itsensä hirteen, kun ei päässeet lehteen, mutta meillä oli tämä oma reservi. Jos ei tullut tarpeeksi hyvää materiaalia, niin painettiin sitten omia sarjakuvia.

– Ehkä piirtäjät jo valikoi silloin. Meillä oli eka numero ollut niin hyvännäköinen. Mutta kyllä me kaikkiin kirjeisiin vastattiin, arkistoon ei jäänyt mitään.

HR: – Meille kyllä tuli niin paljon niitä sarjoja, että me oltiin koko ajan vähintään pari vuotta myöhässä, jopa julkaisujen originaalien palautuksessa... joskus vissiin pidettiin talkoita ja palautettiin julkaisemattomia ja yritettiin jotain kritiikkiä laittaa...

– Kuplaahan tuli kakstoista numeroa. Mihin se sitten loppu ja milloin?

KATSO ENSIN VASEMPAAN, SITEN OIKEAAN, VIELÄ KERRAN VASEMPAAN, NI TURVA ON KELKASSA, SANO NYKYDEMARI AKKAANSA.



Seppo Saari. Luvut: Sappo Saari

MINNÄ TAKIA NOILLA NEEKE REILLÄ ON OMAT SUOJATIED EMMEHÄN OLE E-AFRIKASSA? LIIKEHÄN ON TÄRKEIN.

PN: – Me tehtiin neljä numeroa vuosittain. Yks syy loppumiseen oli byrokraatia... se alkoi käydä niin raskaaksi se lakien mukaan toimivan yhdistyksen eteenpäin vieminen. Oli sääntöjä ja papereita... tuli nuorisotoimiston kanssa huonot välit...

– Toinen syy oli työmäärä. Julkaiseminen, laskuttaminen, myyminen... ihmiset lähtivät vähitellen opiskelemaan ja kyllästyivät.

HR: – Montas numeroa Kärkeä on nyt ilmestynyt? Onko se tullut säännöllisesti?

MH: – Kahdestoista numero on nyt tulossa, vuoden -89 nelonen.

HR: – Mähän en oo Kannuksen kanssa ollut enää tekemisissä sen jälkeen, kun muutin Seinäjoelta, eli viiteen ja puoleen vuoteen. Mutta nythän Kannus kymmenvuotisjuhlensa kunniaksi lopettaa, nyt sielläkin on se työvoima ehtynyt. Siitähän on viimeiset vuodet pyrittäneet **Lagers-tedin Ilpo** ja **Kokkiilan Timppa**, jotka lemmit tuli mukaan aikaisin. Ilpo oli muistaakseni perustavassa kokouksessakin.

Byrokration kirot

PN: – Kyllä se lehden toko oli hyvää opetusta. Totuttelua arkirealismiin... kuinka kylmää ja julmaa on toimistobyrokraatia... kuinka tärkeä on paperit ja allekirjoitukset...

– Muistan kun kerran kaupunki päätti antaa meille nuorisovastusta, jota emme olisi saaneet ilman jotain nimikirjoittajien muutoksen vahvistavaa asiakirjaa...

HR: – Entä pöytäkirjan ote! Minäkin muistan näitä!

PN: – ... ja pöytäkirjan otetta allekirjoittaneet ja palauttaneet tiettyyn päivään mennessä... Tää oli niitä viimeisiä hetkiä kun palo päreet... että rahat olis evätty jos se olis myöhästynyt.

– Sinä palautuspäivänä, viimeisinä minuutteina mä muistan kuinka mä ryttäsin tämän paperin, jossa oli se vaadittu allekirjoitus, ja heitin sen kadulle. Linja-auto ajoi sen yli ja siihen tuli renkaankuvio, siinä oli kuralatäkkökin...

– Sitten mä vein sen mären, likaisen ja ruttuisen paperin sinne nuorisotoimistoon ja sanoin, että tässä se on. Ensimmäinen ne oli kauhuissaan, mutta siinä oli nimikirjoitus ja me saimme avustuksen.

HR: – Oliskohan tää systeemin kankeus siitä kiinni, että nää avustukset on poliittisia nuorisojärjestöjä varten, joilla on varaa palkata ihmisiä heiluttelemaan papereita edestakaisin.

MH: – Nimenomaan...

PN: – Eikä parikymppiset osaa pitää puoliaan...



Aho

Kappale kulttuurihistoriaa

HR: – Kannus on ollut mun mielestä vakaata ja pitkään jatkunutta kanava nuorille piirtäjille, ja se näkyy ehkä siinä, että niistä piireistä on tullut ammattilaisia... – esim. Walu ja **Murtosaaren Jukka**. Kai tämä on jonkinlainen harjoituskenttä niille ollut.

PN: – Kuplasta voi sanoa ihan samaa... aika monia Kuplan piirtäjiä näkee yhä edelleen kuvittajina tai sarjakuvapiirtäjinä. Tuon kummempaa merkitystä en nyt tiedä... ainakin se oli hirveen mukavaa opetusta.

MH: – No Kärki on kyllä ollut olemassa vasta niin vähän aikaa, ettei oikein voi katsoa mitä kestään piirtäjästä on tullut, mutta onhan tää ollut heille kuitenkin mahdollisuus kokeilla ja nähdä töitään julkaistuna. Aluksi materiaalia tuli tosi nihkeästi, mutta nyt sitä on tullut runsaammin... samoilta piirtäjiltä on tullut ihan säännöllisesti. Enää ei paikallisuus näy niin paljon; piirtäjiä on sieltä täältä.

HR: – Kerro nyt teidän tulevaisuudensuunnitelmista, kun Oulu ja Seinäjoki näyttää vähitellen hiljenevän.

MH: – Kyllä mekin ollaan vähän havaittu samoja ilmiöitä, että porukka, joka on ollut lehteä tekemässä alkaa huveta. Eikä järjestötoiminta enää näytä kiinnostavan. Samat ihmiset on olleet mukana alusta lähtien: **Tapani Bagge, Järvinen, Lampovaara**...

HR: – Ei nyt kuitenkaan vielä ruveta Kärköä hautaamaan. Kannuksen loppuminen jättää vähän haikean fiiliksen, vaikkei siinä ito ookaan ollut enää mukana. Tai ehkä just siinä, kun ei ole ollut vetämässä sitä ki-viriippaa loppuun asti.

– Siihen on jotenkin tottunut, että tuli perustettua tällainen tuhatvuotinen valtakunta, joka nyt sitten näyttääkin olevan kymmenvuotinen. Mutta jos ei muuta oo saatu aikaan, niin HISTORIAA, vai mitä?

PN: – Kunniakasta historiaa!

MH: – Merkintä aikarajoihin.

Loputtomalta vaikuttaneelta nauhalta purkanut
Harto Hänninen



K. Huuhdron